

Kapitel III.

Forsørgelsesmaaden.

§ 30.

De Fattige forsynes enten ved Understøttelse i Hjemmet eller Anbringelse i Pleie hos Private eller ved Optagelse i Forsørgelses- eller Arbejdsanstalter.

Det skal herefter være forbudt at forsynge Fattige ved at lade dem gaa paa Dm-gang i Kommunen saavel som at sætte Fattiges Modtagelse til Pleie og Forsørgelse til offentlig Licitation selv mellem Kommunens Beboere.

§ 31.

Fattigbestyrelsen har at drage Dmsorg for, at de Trængende ikke savne det Nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, men iøvrigt bestemmer den, hvorledes Forsørgelsen af hver enkelt Fattig skal finde Sted.

Enhver, som nyder anden Hjælp end den i næste Stykke omtalte af det offentlige Fattigvæsen, kan af dette henvises til at modtage denne i en Forsørgelsesanstalt (Fattighus, Fattiggaard, Arbejdsanstalt); dog bør Personer, som kun behøve en midlertidig Hjælp, og som maa antages derefter at kunne forsynge sig selv, i Reglen ikke indlægges i sllige Anstalter. Vægrer den Trængende sig ved at lade sig anbringe i en Forsørgelses- eller Arbejdsanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen Trængende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsørgelses- eller Arbejdsanstalt, hvor han er anbragt.

Fattigbestyrelsen kan med Lægens Samtykke indlægge Enhver, som i Sygdomstilfælde trænger til Hjælp, paa Sygehus eller i en Forsørgelsesanstalts Sygestue eller Pleieafdeling; men i Dvrigt kan den, der til sig eller Sine blot modtager Understøttelse af den i § 26 omhandlede Art, ikke mod sin Villie indlægges i nogen Arbejds- eller Forsørgelsesanstalt.

Ingen Trængende kan vægre sig ved at lade sig forsynge udenfor den forsynelsespligtige Kommunes Grændser ved dennes Foranstaltning.

§ 32.

Børn anbringes i Pleie hos paalidelige Pleieførelde, hvis saadanne kunne findes, eller i Pleie- og Forsørgelsesanstalter under tilbørlig Opsigt. Efter deres Konfirmation sættes de i Reglen i fast Tjeneste eller Lære, men forblive staaende under Fattigbestyrelsens Opsigt og Myndighed til deres 18de Aar.

I Forsørgelsesanstalter, hvor gamle eller svagelige Personer anbringes, som ikke eller kun i ringe Grad ere arbejdssføre, eller hvor Børn opfores, maa ikke henseettes Personer, som ved Uforligelighed, Dovenstab, Drifkældighed eller anden Uorden give Forstyrrelse og slet Exempel, medmindre de holdes aldeles afføndrede fra hine.

§ 33.

Personer, som have gjort sig skyldige i Væsgængeri eller Betlekt, blive for Fremtiden i Medfør af Lov af 3die Marts 1860 at dømme til Henseættelse i Dvangsarbejdsanstalt, saaledes at Fængsel paa Vand og Brød efter det lovbestemte Forhold kun kommer til Anvendelse som subsidær Straf, naar der i det enkelte Tilfælde ikke findes Plads i vedkommende Dvangsarbejdsanstalt. Fremdeles anbringes i Dvangsarbejdsanstalt saadanne Trængende, som efter Bestemmelserne i § 43 tffendes Straf af Henseættelse i Dvangsarbejdsanstalt, samt endelig de Personer, som ifølge § 11 skulle afføne Underholdningsbidrag.